

βαγενωτός ἐπίθ. Πελοπν. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαγένι* καὶ τῆς καταλ. -ωτός.

Ὁ ὁμοῖος κατὰ τὸν ὄγκον πρὸς βαγένι, παχύσαρκος.

βαγεύω Μῆλ. Μύκ. Νάξ. (Κορων.) *βαιεύω* Νάξ. (Κορων.) *βαεύω* Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γαλανᾶδ. Τρίποδ.)

Τὸ μεσν. *βαγέω*. Πβ. Σουῖδ. «βαγεύει» πλανητεύει».

Περιπλανῶμαι, περιφέρομαι εἰς τοὺς δρόμους ἀπουσιάζων ἐκ τοῦ σχολείου ἢ ἀποφεύγων ἐργασίαν ἐνθ' ἑαυτῶν. Ὁλη μέρα βαεῦγει Ἀπύρανθ. Ἐβάερες πάλι σήμερα καὶ δὲ δῆγες ἔς τὸ σκολεῖο Γαλανᾶδ. || Ἄσμ.

Βρίσκει κυρὰ κ' ἐγεύονται, βαγίσεις κ' ἐβαγεύονται Μῆλ.

βάγια ἢ, Ἀμοργ. Βιθυν. Ζάκ. Ἡπ. Καπ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. Σινασσ. κ.ά.) Κάρπ. Κάσ. Κέρκ. Κεφαλλ. Κρήτ. Κύπρ. Κῶς Λέσβ. Μακεδ. Μεγίστ. Νίσυρ. Πελοπν. (Ἀνασελ. Ἀρκαδ. Κορινθ.) Ρόδ. Σύμ. Τῆλ. Χίος κ.ά. *βάγια* Ἡπ. (Ζαγόρ.) κ.ά. Πληθ. *βαγιάδες* Ἀθῆν. (παλαιότ.) Ἀρσεν. *βάγιος* Ζάκ. Κεφαλλ. Μακεδ. (Καταφύγ.)

Τὸ μεσν. οὐσ. *βάγια*, ὃ ἐκ τοῦ μεταγν. *βαῖα*. Ὁ Κορ. Ἀτ. 2,32 ἐτυμολογεῖ ἐκ τοῦ Ἰταλ. *balia*.

Α) Θηλ. 1) Τροφός, θηλάστρια καὶ καθόλου θεραπαινίς, ὑπηρέτρια Ἀμοργ. Βιθυν. Ζάκ. Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Καπ. Κάρπ. Κάσ. Κέρκ. Κεφαλλ. Κρήτ. Κύπρ. Κῶς Λέσβ. Μακεδ. Μεγίστ. Νίσυρ. Πελοπν. (Ἀνασελ. Ἀρκαδ. Κορινθ.) Ρόδ. Σύμ. Τῆλ. Χίος κ.ά.: Φρ. *Βάγιες* θροστά καὶ *βάγιες* πίσω (ἐπὶ πολυδαπάνου πλουσίου) Βιθυν. || Ἄσμ.

Τὰ κανακάρικα παιδιὰ τρεῖς βάγιες τὰ κοιμοῦνε καὶ τρεῖς τὰ ναναρίζουνε καὶ ἔξε τὰ ξυπνοῦνε (βανκάλ.) Κρήτ.

... Τὸν ἐναν-νούριζαν τρεῖς ἀεργές το' ἐ μάννα το' ἀκόμη δὲν τὸν ἔφταξαν το' ἐπῆραν του τοαὶ *βάγιαν*. — *Βάγια* μου, μὴ μὴ με το, *βάγια* μου, μὴ μὴ με το το' ἂ σὲ ὑρέψη τοαὶ βυζίν, κάτσε τοαὶ βύζας με το (βανκάλ. μὴ μὴ = ἡμέρωσε) Μεγίστ.

Τριῶν βαγιάδων ἀγκαλεῖ ἐτράφη τὸ παιδί μου Ἀθῆν.

Τρέξετε, βάγιες, τρέξετε, ἀνοίξετέ του νὰ ἔμνη κι αὐτὸς εἶναι ὁ ἀντρας μου κι αὐτὸς εἶν' ὁ καλὸς μου Κάρπ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βάγισσα*. 2) Μαῖα Καπ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. Σινασσ. κ.ά.) Συνών. *βαβὰ 6*, *βάβω 5*, *μαμμή*.

Β) Ἀρσεν. 1) Ὁ σύζυγος τῆς *βάγιας 1* Κεφαλλ. 2) Ὁ φροντίζων διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδίων, παιδαγωγὸς Ζάκ. Ἡ λ. καὶ ὡς κύριον ὄν. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βάγιος* Μακεδ. (Βλάστ.) 3) Θεῖος Μακεδ. (Καταφύγ.) 4) Τιμητικὴ προσφώνησις πρὸς γέροντα Μακεδ. (Καταφύγ.)

βαγιάνα ἢ, Κεφαλλ. Παξ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

1) Εἶδος μαχαίρας μὲ πλατεῖαν λεπίδα καὶ ξυλίνην λαβὴν Κεφαλλ. 2) Εἶδος ἰχθύος ἀλιευομένου μὲ παραγάδια εἰς πετρώδεις πυθμένας.

* **βαγιανός** ἐπίθ. Θηλ. *βαγιανή* Κρήτ. Σῦρ. Χίος *ἀβαγιανός* ὁ, Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάγιος* καὶ τῆς καταλ. -γιανός.

1) Θηλ., ἢ τῶν Βαίων Κρήτ. Σῦρ. Χίος: *Βαγιανή* βδομάδα (ἢ ἑβδομάς τῶν Βαίων ἢ προηγουμένη τῆς Μ. Ἑβδομάδος). Τὸ ἄρσεν. *Βαγιανός* ὡς ὄν. κύριον ἢ ἐπών. Θράκ. (Μάδυτ.) Κάρπ. Κύθν. Μεγίστ. Σάμ. Ἀβαγιανός Θράκ. (Μάδυτ.) Θηλ. *Βαγιανή* κύριον ὄν. Μεγίστ. *Βαγιανή* Θράκ. (Αἰν.)

2) Ἀρσεν. οὐσ., τὸ φυτὸν λεβάντα Λέσβ. Συνών. *βαγὰ 7*.

βαγιανόσυκο τό, Σύμ.

Πιθανῶς ἐκ τοῦ ἐπιθ. **βαγιανός* καὶ τοῦ οὐσ. *συκο*. Εἶδος σύκου.

βαγιαντανή ἢ, Κάσ.

Πιθανῶς ἐκ τοῦ οὐσ. *βάγια*.

Θεράπεινα: Ἄσμ.

*Ἦ νὰ ποῦ μ' ἀγαπᾷ | πάντα μοῦ μηνᾷ
πάντα μοῦ παραγγέλλει | μὲ μὴ βαγιαντανή,
μὲ τὴ μικρὴ βαῖσσα | τὴ μυστηριανή.*

Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βάγισσα*.

βαγιαντή ἢ, Κάρπ.

Πιθανῶς ἐκ τοῦ οὐσ. *βάγια*.

Βαγιαντανή, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.

... Ὁ νεὸς | πάντα παραγγέλλέ μου | μὲ τὴ βαγιαντή
μὲ τὴ μικρὴ βαγίτσα | τὴ μυστηριανή.

βαγιάρις ἐπίθ. Νάξ. (Κορων.) Οὐδ. *βαιάριος* Νάξ. (Ἀπύρανθ. Φιλότ.) *βαγιάρ'κον* Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βαγεύω* καὶ τῆς καταλ. -ιάρης.

1) Ὁ ἀποφεύγων τὴν ἐργασίαν καὶ περιφερόμενος εἰς τοὺς δρόμους Νάξ. (Κορων.) 2) Οὐδ., τὸ ζῶν εἰς βραχὴ βουνὰ ἀνευ ἐπιτηρήσεως καὶ κατὰ μικρὸν ἐξαγριούμενον, ἐπὶ αἰγὸς Σαμοθρ. 3) Οὐδ., τὸ ἀπολειπόμενον ἀπὸ τοῦ ποιμνίου, τὸ μένον ὀπίσω, ἐπὶ αἰγοπροβάτων Νάξ. (Ἀπύρανθ. Φιλότ.)

* **βαγιάφτης** ἐπίθ. Θηλ. *βαγιάφτα* Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βαγίζω* καὶ τοῦ οὐσ. *ἀφτί*.

* *Βαγιάφτικος*, ὁ ἰδ.

* **βαγιάφτικος** ἐπίθ. *βαγιάφτ'κους* Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βαγίζω* καὶ τοῦ οὐσ. *ἀφτί*.

Ἐκεῖνος τοῦ ὁποῦ ἀπέκοψαν τὸ νεῦρον τοῦ ὠτός, ὥστε νὰ περιελίσσεται τοῦτο. Συνών. **βαγιάφτης*.

βαγίδι τό, Θήρ. *βαῖδι* Πάρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάγιος* καὶ τῆς καταλ. -ίδι.

Βαῖον πλεγμένον ἐκ κλάδου φοίνικος ἢ ἐλαίας καὶ κοσμημένον μὲ ἄνθη.

βαγίζω Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κέρκ. Νίσυρ. Παξ. Πόντ. (Κερασ.) Τῆν. κ.ά. *βαῖζω* Ἡπ. Ἰθάκ. Κάλυμν. Κέρκ. Κεφαλλ. Κῶς Λευκ. Παξ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κλουτσίνοχ. Κορινθ. Συγκά Κορινθ. Τρίκκ.) Πόντ. (Κερασ.) Τῆλ. Τῆν. κ.ά.—Λεξ. Δημητρ. *βαῖζου* Α.Ρουμेल. (Φιλιππούπ.) Β.Εὔβ. Ἡπ. (Ἀρτ. Ζαγόρ. κ.ά.) Θεσσ. Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σουφλ. Αἰν.) Μακεδ. (Ἀνασελ. Βελβ. Βέρ. Βλάστ. Καστορ. Καταφύγ. Νάουσ. Χαλκιδ.) Σκόπ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ. Παρνασσ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάγιος* καθὼς καὶ *λύγος* - *λυγίζω*.

Α) Μετβ. 1) Κάμνω τι νὰ λυγίσῃ, κάμπτω Α.Ρουμेल. (Φιλιππούπ.) Ἡπ. Θεσσ. Ἰθάκ. Κάλυμν. Κῶς Νίσυρ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κλουτσίνοχ. Κορινθ. Συγκά Κορινθ. Τρίκκ.) κ.ά.: *Πολεμῶ νὰ βαῖσω τὸ ξύλο* Κῶς Ὁ ἄνεμος βάισε τὸ δέντρο Ἡπ. Καὶ ἀμτβ. κάμπτομαι, κλίνω Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Β.Εὔβ. Ἡπ. Θεσσ. Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν. Σαρεκκλ.) Κέρκ. Κεφαλλ. Λευκ. Μακεδ. (Ἀνασελ. Βελβ. Βλάστ. Καστορ. Καταφύγ. Νάουσ.) Παξ. Πελοπν. (Κλουτσίνοχ. Κορινθ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.: *Βαῖζουν οἱ ἐλαῖες ἀπὸ τὸν πολὺν τὸν καρπὸ Κέρκ. Ἐβάισε πολὺν τὸ κλωνάρι καὶ φοβᾶμαι μὴ σπάσῃ αὐτόθ. Βαῖζει ἢ μὴ λῆξ-τὸ σ'τάρι-τὸ φόρτωμα κττ. Κλουτσίνοχ. Κορινθ. Βαῖζει ἢ μὴ λῆξ ἀπ' τὰ μῆλα* Ἡπ. Ἐβάισε τὸ πάτωμα ἀπὸ τὸ πολὺν βάρος Κεφαλλ. *Βάγ'σαν* τὰ πατώματα τοῦ σπιτιοῦ Σαρεκκλ. Τὸ δέντρο *βαῖζ' ἀπ' τὸν* καρπὸ Λευκ. *Βάισαν* τὰ σ'τάρια ἀπ' τὸν καρπὸ Αἰτωλ. *Βαί-*